

IP OFFICE

Український національний офіс
інтелектуальної власності та інновацій

НЕОФІЦІЙНИЙ ПЕРЕКЛАД

**РІШЕННЯ
СУДУ ЄС**

У СПРАВІ C-265/16

ВІД 29 ЛИСТОПАДА 2017 РОКУ

(VCAST LIMITED)

РІШЕННЯ СУДУ (ТРЕТЯ ПАЛАТА)

29 ЛИСТОПАДА 2017 РОКУ (*)

(Звернення щодо ухвалення попереднього рішення - Наближення законодавства - Авторське право і суміжні права - Директива 2001/29/ЄС - Стаття 5(2)(b) - Виняток щодо приватного копіювання - Стаття 3(1) - Доведення до загального відома публіки - Конкретні технічні засоби - Надання хмарних комп'ютерних сервісів для дистанційного відеозапису копій творів, що охороняються авторським правом, без згоди відповідного автора - Активна участь постачальника послуг у записі)

У справі C-265/16,

ЗАПИТ щодо ухвалення попереднього рішення відповідно до статті 267 ДФЄС від Tribunale di Torino (Окружний суд, Турин, Італія), винесене рішенням від 4 травня 2016 року, отримане Судом 12 травня 2016 року, в рамках провадження у справі

VCAST LIMITED

ПРОТИ

RTI SPA,

СУД (ТРЕТЯ ПАЛАТА),

у складі: L. Bay Larsen, Голова палати, J. Malenovský (доповідач), M. Safjan, D. Šváby та M. Vilaras, судді,
Генеральний адвокат: M. Szpunar,
Секретар: R. Schiano, Адміністратор,

беручи до уваги письмову процедуру та внаслідок слухання, що відбулось 29 березня 2017 року,
розглянувши зауваження, подані від імені:

- VCAST Limited, в особі E. Belisario, F.G. Tita, M. Ciurcina та G. Scorza, адвокати,
- RTI SpA, в особі S. Previti, G. Rossi, V. Colarocco, F. Lepri, та A. La Rosa, адвокати,
- Уряду Італії, в особі G. Palmieri, що діє як Агент, та в особі G. Galluzzo і R. Guizzi, державні адвокати,
- Уряду Франції, в особі D. Colas та D. Segoin, що діють як Агенти,

- Уряду Португалії, в особі L. Inez Fernandes, M. Figueiredo та T. Rendas, що діють як Агенти,
- Європейської Комісії, в особі L. Malferrari та J. Samnadda, що діють як Агенти,

заслухавши висновок Генерального адвоката на засіданні 7 вересня 2017 року,
зазначає наступне

РІШЕННЯ

1. Цей запит щодо ухвалення попереднього рішення стосується тлумачення Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві (ОJ 2001 L 167, с. 10), зокрема її статті 5(2)(b), Директиви 2000/31/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 8 червня 2000 року про право на надання в прокат і право на надання в позичку та про деякі суміжні права у сфері інтелектуальної власності (ОJ 2000 L 178, с. 1), а також Договору про функціонування Європейського Союзу.

2. Запит було подано в рамках провадження між VCAST Limited та RTI SpA щодо правомірності надання клієнтам VCAST хмарної системи відеозапису телевізійних програм, що транслюються, зокрема, RTI.

ПРАВОВИЙ КОНТЕКСТ

Законодавство ЄС

Директива 2000/31

3. Стаття 3(2) Директиви 2000/31 звучить наступним чином:

"Держави-члени з причин, що знаходяться в межах сфери координації, можуть обмежувати свободу постачання інформаційних послуг з боку іншої держави-члена".

4. Стаття 3(3) Директиви 2000/31 передбачає, що, серед іншого, стаття 3(2) цієї директиви не застосовується до сфер, зазначених у додатку до цієї директиви, який стосується, зокрема, авторського права та суміжних прав.

Директива 2001/29

5. Відповідно до пункту 1 Директиви 2001/29:

"Договір передбачає створення внутрішнього ринку та запровадження системи, що забезпечуватиме неспотворення конкуренції на внутрішньому ринку. Гармонізація законодавства держав-членів у сфері авторського права та суміжних прав сприяє досягненню цих цілей".

6. У пункті 23 цієї директиви зазначено:

"Ця Директива повинна продовжити гармонізацію права автора на повідомлення до загального відома публіки. Це право необхідно розуміти у широкому сенсі, який охоплює будь-яке повідомлення твору до загального відома публіки, що не присутня у місці, з якого здійснюється таке повідомлення. Це право повинно поширюватися на будь-яку таку трансляцію або ретрансляцію твору публіці засобами дротової або бездротової передачі, у тому числі засобами мовлення. Це право не повинно поширюватися на будь-які інші дії".

7. Стаття 2 цієї директиви передбачає:

"Держави-члени повинні передбачити виключне право дозволяти або забороняти пряме або опосередковане, тимчасове або тривале відтворення будь-якими засобами і в будь-якій формі, повністю або частково:

- (a) для авторів - їхніх творів;
- (b) для виконавців - записів їхніх виконань;
- (c) для виробників фонограм - їхніх фонограм;
- (d) для виробників перших записів фільмів - оригіналу та копій їхніх фільмів;
- (e) для організацій мовлення - записів їхніх передач, незалежно від того, транслюються такі передачі дротовим або бездротовим способом, у тому числі кабельним або супутниковим".

8. Стаття 3(1) Директиви 2001/29 звучить наступним чином:

"Держави-члени повинні надати авторам виключне право дозволяти або забороняти будь-яке повідомлення до загального відома публіки їхніх творів за допомогою дротових чи бездротових засобів, у тому числі надання доступу публіці до їхніх творів у спосіб, за якого представники публіки можуть отримати доступ до таких творів з будь-якого місця і у будь-який час за їх власним вибором".

9. Стаття 5(2)(b) цієї директиви передбачає:

"Держави-члени можуть передбачити винятки або обмеження права відтворення, зазначеного у статті 2, у таких випадках:

...

(b) стосовно відтворень на будь-якому носії фізичною особою для особистого використання і для цілей, що не є прямо або опосередковано комерційними, за умови, що правоволодільці отримують справедливу винагороду, яка враховує застосування або незастосування зазначених у статті 6 технологічних заходів до відповідного твору або об'єкта".

10. Відповідно до статті 5(5) цієї директиви:

"Винятки та обмеження, передбачені параграфами 1, 2, 3 і 4, необхідно застосовувати лише в окремих особливих випадках, які не суперечать звичайному використанню твору або іншого об'єкта і не завдають необґрунтованої шкоди законним інтересам правоволодільця".

Італійське законодавство

11. Стаття 5(2)(b) Директиви 2001/29 була перенесена в італійське законодавство статтею 71 *sexies* Закону № 633 - *Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio* (Закон № 633 про захист авторського права та інших прав, пов'язаних з його здійсненням) від 22 квітня 1941 року в редакції, чинній на дату фактів, що є предметом розгляду в основному провадженні ("Закон про авторське право"). Стаття 71 *sexies*, яка міститься в Розділі II цього закону, що має назву "Приватне відтворення для особистого використання", передбачає:

1. Приватне відтворення фонограм і відеограм на будь-яких носіях, здійснене фізичними особами лише для особистого користування, дозволяється за умови, що воно не має на меті отримання прибутку або досягнення цілей, які прямо чи опосередковано є комерційними, з дотриманням технічних заходів, зазначених у Статті 102 *quater*.

2. Відтворення, зазначене в пункті 1, не може здійснюватись третьою стороною. Надання послуг з відтворення фонограм і відеограм фізичною особою для особистого використання є діяльністю з відтворення, на яку поширюється дія положень Статей 13, 72, 78 *bis*, 79 і 80.

...

12. Стаття 71 septies Закону про авторське право передбачає:

1. Автори та виробники фонограм, оригінальні виробники аудіовізуальних творів, виконавці і виробники відеограм та їхні правонаступники мають право на компенсацію за приватне копіювання фонограм і відеограм, зазначених у статті 71 sexies. Щодо пристроїв, призначених виключно для аналогового або цифрового запису фонограм чи відеограм, така компенсація складається з відсотка від ціни, сплаченої кінцевим покупцем роздрібному продавцеві, який у випадку мультифункціональних пристроїв обчислюється на основі ціни пристрою з характеристиками, еквівалентними характеристикам внутрішнього компонента, призначеного для запису, або, якщо це неможливо, з фіксованої суми за кожний пристрій. Щодо носіїв аудіо- та відеозапису, таких як аналогові носії, цифрові носії та внутрішня або змінна пам'ять, призначена для запису фонограм або відеограм, компенсація складається з суми, що відповідає записувальній здатності, яку забезпечують такі носії. Щодо систем дистанційного відеозапису, то компенсація, згадана в цьому пункті, підлягає сплаті особою, яка надає послугу, і відповідає винагороді, отриманій за надання такої послуги.

2. Компенсація, зазначена в частині 1, встановлюється відповідно до законодавства Співтовариства і з урахуванням, у будь-якому випадку, прав на відтворення, постановою Міністра культурної спадщини та діяльності, який має бути ухвалений до 31 грудня 2009 року, після консультацій з комітетом, зазначеним у статті 190, і торговими асоціаціями, які представляють більшість виробників пристроїв і носіїв, а також носіїв, зазначених у частині 1. При встановленні компенсації враховується застосування або незастосування технологічних заходів, зазначених у статті 102 quater, а також різний вплив цифрового копіювання порівняно з аналоговим копіюванням. Постанова повинна оновлюватись кожні три роки.

...

13. Стаття 102 quater Закону про авторське право передбачає:

1. Правоволодільці будь-якого авторського права або будь-якого суміжного права, а також права, передбаченого пунктом 3 статті 102 bis, можуть застосовувати до охоронюваних творів або об'єктів

ефективні заходи технологічного захисту, включно з будь-якою технологією, пристроєм або компонентом, які в процесі їх нормальної експлуатації призначені для запобігання або обмеження дій, які не дозволені правоволодільцями.

2. Заходи технічного захисту вважаються ефективними, якщо використання охоронюваного твору або об'єкта контролюється правоволодільцями шляхом застосування процесу контролю доступу або захисту, такого як шифрування, скремблювання або інше перетворення твору або охоронюваного об'єкта, або якщо таке використання обмежується механізмом контролю за копіюванням, який досягає мети захисту.

3. Ця стаття не впливає на застосування положень, що стосуються комп'ютерних програм, згаданих у Розділі 1 Глави IV Частини VI".

СПІР В ОСНОВНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ТА ПИТАННЯ, ПЕРЕДАНІ НА ПОПЕРЕДНІЙ РОЗГЛЯД

14. VCAST - компанія, зареєстрована за законодавством Великобританії, яка надає інтерактивний доступ своїм клієнтам через Інтернет систему відеозапису в хмарному сховищі для наземних програм італійських телевізійних організацій, серед яких є і PTI.

15. З викладу фактів наведеного запиту випливає, що на практиці користувач обирає програму на веб-сайті VCAST, який включає всі програми телеканалів, що покриваються послугою, яку надає така компанія. Користувач може вказати як певну програму, так і часовий проміжок. Система, якою керує VCAST, перехоплює телевізійний сигнал за допомогою власних антен і записує часовий проміжок для обраної програми у хмарне сховище даних, вказане користувачем. Таке сховище користувач купує в іншого провайдера.

16. VCAST подала позов проти PTI до спеціалізованої палати з питань корпоративного права Трибуналу Торіно (Окружний суд, Турин, Італія) з вимогою визнати правомірність його діяльності.

17. Під час розгляду справи, ухвалою від 30 жовтня 2015 року, цей суд

частково задовольнив заяву про вжиття забезпечувальних заходів, подану РТІ, і заборонив VCAST, по суті, продовжувати свою діяльність.

18. Зважаючи на те, що вирішення справи в основному провадженні частково залежало від тлумачення законодавства ЄС, зокрема статті 5(2)(b) Директиви 2001/29, Трибунал Торіно (Окружний суд, Турин) вирішив призупинити провадження у справі та передати на розгляд Суду для ухвалення попереднього рішення наступні питання:

"(1) Чи сумісні національні правила, що забороняють комерційним підприємствам надавати приватним особам так звані хмарні комп'ютерні сервіси для дистанційного відеозапису приватних копій творів, що охороняються авторським правом, шляхом активної участі такого комерційного підприємства в записі без згоди правоволодільця, з правом ЄС, зокрема зі статтю 5(2)(b) Директиви 2001/29 (а також з Директивою 2000/31 і установчим Договором)?

(2) Чи сумісні національні правила, які дозволяють комерційним підприємствам надавати приватним особам так звані хмарні комп'ютерні сервіси для дистанційного відеозапису приватних копій творів, що охороняються авторським правом, навіть якщо це передбачає активну участь такого комерційного підприємства в записі, та навіть без згоди правоволодільця, за фіксовану винагороду на користь правоволодільця, що, по суті, означає, що такі послуги підпадають під дію примусової системи ліцензування з правом ЄС, зокрема зі статтю 5(2)(b) Директиви 2001/29 (а також Директивою 2000/31 та установчим Договором),?"

РОЗГЛЯД ПОСТАВЛЕНИХ ПИТАНЬ

Попередні зауваження

19. Із запиту щодо ухвалення попереднього рішення випливає, що суд, який звертається, ухвалив тимчасову ухвалу, яка містить тимчасові заходи, що забороняють діяльність VCAST.

20. Тим не менш, такий суд передав на розгляд Суду два питання щодо такої діяльності, виходячи з двох протилежних передумов: з одного боку, національне законодавство забороняє таку діяльність, з іншого, така діяльність є дозволеною.

21. Таким чином, з таких міркувань можна зробити висновок, що не встановлено, що законодавство, про яке йдеться, дійсно забороняє таку діяльність.

22. За таких обставин і з метою надання корисної відповіді суду, що звертається, Суд відповідь на ці два питання разом, виходячи з припущення, що національне законодавство дозволяє здійснювати діяльність, подібну до тієї, про яку йдеться в основному провадженні.

23. Крім того, слід зазначити, що суд, що звертається, запитує Суд про відповідність національних положень, про які йдеться, законодавству ЄС, посилаючись не лише на Директиву 2001/29, зокрема на її статтю 5(2)(b), але й на Директиву 2000/31 та "установчий Договір".

24. У зв'язку з цим, як зазначив Генеральний адвокат у пункті 19 свого Висновку, положенням Директиви 2000/31, яке може бути застосоване в даній справі, є стаття 3(2), яка регламентує, що держави-члени з причин, що знаходяться в межах сфери координації, можуть обмежувати свободу постачання інформаційних послуг з боку іншої держави-члена. Однак, згідно зі статтею 3(3) цієї директиви, обмеження, що випливають із захисту авторського права та суміжних прав, зокрема, виключаються зі сфери дії цієї заборони.

25. Звідси випливає, що положення Директиви 2000/31 не застосовуються у справі, подібній до тієї, що розглядається в основному провадженні, яка стосується авторського права та його винятків.

26. Стосовно питань, остільки вони стосуються "Договору", слід нагадати, що відповідно до усталеної практики Суду, якщо питання регулюється гармонізовано на рівні ЄС, будь-який національний захід стосовно нього повинен оцінюватись зважаючи на положення такого гармонізуючого заходу (див., серед іншого, рішення від 13 грудня 2001 року у справі DaimlerChrysler, C-324/99, EU: C:2001:682, п. 32; від 24 січня 2008 року, у справі Roby Profumi, C-257/06, EU:C:2008:35, п. 14, та від 1 жовтня 2009 року у справі HSBC Holdings and Vidacos Nominees, C-569/07, EU:C:2009:594, п. 26).

27. Слід зазначити, що одна з цілей Директиви 2001/29 полягає, як впливає з її пункту 1, у гармонізації законодавства держав-членів про

авторське право та суміжні права з метою сприяння досягненню мети створення внутрішнього ринку.

28. Таким чином, немає необхідності виносити рішення щодо поставлених питань стосовно Договору про функціонування Європейського Союзу.

29. За таких обставин слід враховувати, що у своїх питаннях суд, який звертається, по суті, запитує, чи перешкоджає Директива 2001/29, зокрема її стаття 5(2)(b), національному законодавству, яке дозволяє комерційному підприємству надавати приватним особам хмарний сервіс для дистанційного запису приватних копій творів, що охороняються авторським правом, за допомогою комп'ютерної системи, беручи активну участь у записі, без згоди правоволодільця.

ВІДПОВІДЬ СУДУ

30. Відповідно до статті 5(2)(b) Директиви 2001/29, держави-члени можуть передбачати винятки або обмеження права відтворення щодо відтворення на будь-якому носії фізичною особою для особистого використання і для цілей, що не є прямо або опосередковано комерційними.

31. Більше того, стаття 5(5) цієї директиви зазначає, що винятки та обмеження, передбачені, зокрема, статтею 5(2) цієї директиви, необхідно застосовувати лише в окремих особливих випадках, які не суперечать звичайному використанню твору або іншого об'єкта і не завдають необґрунтованої шкоди законним інтересам правоволодільця.

32. Щодо статті 5(2)(b) Директиви 2001/29 слід зазначити, що відповідно до усталеної практики Суду, положення директиви, які відступають від загального принципу, встановленого такою директивою, повинні тлумачитись суворо (рішення від 10 квітня 2014 року у справі *ACI Adam and Others*, C-435/12, EU:C:2014:254, п. 22 та наведена судова практика). Звідси випливає, що стаття 5(2)(b) повинна мати таке тлумачення.

33. Суд також постановив, що копіювання фізичними особами, які діють у приватному порядку, має розглядатись як дія, що може завдати шкоди відповідному правоволодільцю, якщо воно здійснюється без отримання

попереднього дозволу від такого правоволодільця (див. щодо цього рішення від 21 жовтня 2010 року у справі Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, пп. 44-46).

34. Крім того, Суд постановив, що, хоча статтю 5(2)(b) Директиви 2001/29 слід розуміти як таку, що виняток щодо приватного копіювання забороняє правоволодільцю покладатись на своє виключне право дозволяти або забороняти відтворення щодо осіб, які роблять приватні копії його творів, це положення не слід розуміти як таке, що вимагає, окрім цього прямого обмеження, від суб'єкта авторського права допускати порушення його прав, які можуть супроводжувати виготовлення приватних копій (див. щодо цього рішення від 10 квітня 2014 року у справі ACI Adam and Others, C-435/12, EU: C:2014:254, п. 31).

35. Нарешті, з судової практики випливає, що для того, щоб посилатись на статтю 5(2)(b), не обов'язково, щоб відповідні фізичні особи володіли обладнанням, пристроями або носіями для відтворення. Вони також можуть користуватись послугами копіювання, наданими третьою стороною, що є фактичною передумовою для отримання такими фізичними особами приватних копій (див. щодо цього рішення від 21 жовтня 2010 року у справі Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, п. 48).

36. Питання про те, чи підпадає під дію статті 5(2)(b) Директиви 2001/29 послуга, про яку йдеться, відповідні елементи якої викладені в пунктах 14 і 15 цього рішення, слід розглядати з урахуванням вищенаведеної судової практики.

37. У зв'язку з цим слід зазначити, що постачальник такої послуги не просто організовує відтворення, але й надає доступ до програм певних телевізійних каналів, які можуть бути записані дистанційно, з метою їх відтворення. Таким чином, саме окремі клієнти обирають, які саме програми будуть записані.

38. У зв'язку з цим послуга, про яку йдеться, має подвійну функцію, що полягає в забезпеченні як відтворення, так і надання інтерактивного доступу до відповідних творів і об'єктів.

39. Однак, хоча виняток щодо приватного копіювання означає, що правоволоділець повинен утримуватись від здійснення свого виключного

права дозволяти або забороняти приватні копії, зроблені фізичними особами за умов, передбачених у статті 5(2)(b) Директиви 2001/29, вимога суворого тлумачення такого винятку означає, що правоволоділець не позбавляється права забороняти або дозволяти доступ до творів або об'єктів, з яких ті самі фізичні особи бажають зробити приватні копії.

40. Зі статті 3 Директиви 2001/29 випливає, що будь-яке доведення до загального відома публіки, зокрема інтерактивне надання доступу до твору або об'єкта, що охороняється, вимагає згоди правоволоділця, враховуючи, що, як випливає з пункту 23 цієї директиви, право на доведення творів до загального відома публіки слід розуміти в широкому сенсі, що охоплює будь-яку трансляцію або ретрансляцію твору публіці дрововими або бездротовими засобами, включно з радіомовленням.

41. Щодо цього Суд вже постановив, що поняття "доведення до загального відома публіки" включає два кумулятивні критерії, а саме "акт поширення" твору і поширення такого твору "публіці" (рішення від 31 травня 2016 року у справі *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, п. 37).

42. Водночас, по-перше, слід зазначити, що поняття "акт поширення" стосується будь-якої трансляції творів, що охороняються, незалежно від використовуваних технічних засобів або процесу (рішення від 31 травня 2016 року у справі *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, п. 38).

43. Більше того, кожна трансляція або ретрансляція твору, що використовує певний технічний засіб, як правило, повинна мати індивідуальний дозвіл автора відповідного твору (рішення від 31 травня 2016 року у справі *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, п. 39).

44. По-друге, для того, щоб підпадати під поняття "доведення до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29, також необхідно, як зазначено в пункті 41 даного рішення, щоб охоронювані твори фактично були поширені "публіці" (рішення від 31 травня 2016 року у справі *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, п. 40).

45. У зв'язку з цим з практики Суду випливає, що термін "публіка" стосується невизначеного кола потенційних отримувачів і передбачає, крім того, досить велику кількість осіб (рішення від 31 травня 2016 року у справі *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, п. 41).

46. У даній справі постачальник послуг, про якого йдеться в основному провадженні, записує програми, що транслюються, і робить їх інтерактивно доступними для своїх клієнтів через Інтернет.

47. По-перше, очевидно, що сукупність осіб, на яких спрямована діяльність такого провайдера, становить "публіку" у розумінні судової практики, наведеної в пункті 45 даного рішення.

48. По-друге, оригінальна трансляція, здійснена організацією мовлення, з одного боку, і трансляція, здійснена постачальником послуг, про яку йдеться в основному провадженні, з іншого, здійснюються за особливих технічних умов, з використанням різних засобів трансляції охоронюваних творів, і кожна з них призначена для своєї публіки (див. щодо цього рішення від 7 березня 2013 року у справі *ITV Broadcasting and Others*, C-607/11, EU:C:2013:147, п. 39).

49. Таким чином, згадані трансляції є поширенням для різної публіки, і тому кожна з них повинна отримати згоду відповідних правоволодільців.

50. За таких обставин більше немає необхідності досліджувати, чи є публіки, на які спрямовані такі поширення, ідентичними, або чи є публіка, на яку спрямована діяльність постачальника послуг, про яку йдеться в основному провадженні, новою публікою (див. щодо цього рішення від 7 березня 2013 року у справі *ITV Broadcasting and Others*, C-607/11, EU:C:2013:147, п. 39).

51. Звідси випливає, що без згоди правоволодільця виготовлення копій творів за допомогою послуги, подібної до тієї, про яку йдеться в основному провадженні, може поставити під сумнів права цього правоволодільця.

52. Відповідно, така послуга дистанційного запису не може підпадати під дію статті 5(2)(b) Директиви 2001/29.

53. За таких обставин більше немає необхідності перевіряти, чи були дотримані умови, встановлені статтею 5(5) цієї Директиви.

54. З огляду на всі вищевикладені міркування, відповідь на поставлені питання полягає в тому, що Директива 2001/29, зокрема її стаття 5(2)(b), перешкоджає національному законодавству, яке дозволяє комерційному

підприємству надавати приватним особам хмарний сервіс для дистанційного запису приватних копій творів, що охороняються авторським правом, за допомогою комп'ютерної системи, беручи активну участь у записі, без згоди правоволодільця.

ВИТРАТИ

55. Оскільки це провадження є для сторін основного провадження етапом у справі, що розглядається національним судом, рішення про витрати ухвалює цей суд. Витрати, понесені у зв'язку з поданням зауважень до Суду, крім витрат цих сторін, не підлягають відшкодуванню.

ВИХОДЯЧИ З ЦЬОГО СУД (ТРЕТЯ ПАЛАТА) ПОСТАНОВЛЯЄ:

Директива 2001/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві, зокрема стаття 5(2)(b), повинна тлумачитись як така, що перешкоджає національному законодавству, яке дозволяє комерційному підприємству надавати приватним особам хмарний сервіс для дистанційного запису приватних копій творів, що охороняються авторським правом, за допомогою комп'ютерної системи, беручи активну участь у записі, без згоди правоволодільця.

[Підписи]

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:

Проект має на меті поширення інформації про практику Суду ЄС з питань інтелектуальної власності серед зацікавлених фахівців.

Текст перекладу та резюме рішень Суду ЄС з питань інтелектуальної власності розроблено та представлено з інформаційною метою.

Представлена інформація НЕ є офіційною і НЕ рекомендована для використання у експертних дослідженнях.

Переклад та резюме рішень Суду ЄС створені з використанням відкритої інформації, що міститься у інформаційній системі Суду ЄС. (<https://curia.europa.eu>).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОЄКТ:

Серія: *Рішення Суду ЄС з питань інтелектуальної власності: резюме, неофіційний переклад.*

Про що: *про позиції Суду ЄС у сфері інтелектуальної власності.*

Для кого: *для фахівців з питань інтелектуальної власності.*

Мета: *інформування спільноти про практику Суду ЄС з актуальних питань інтелектуальної власності.*

Координатор: *к.ю.н., доцент Любов Майданик.*

Виконавці: *Юлія Кравченко, Анна Ткачук, Дар'я Дакало.*

Більше резюме Рішень Суду ЄС шукай тут

<https://www.facebook.com/IP.Academy.of.Ukraine>

© УКРНОІВІ, 2023